SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 114. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 17, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 17-го ЧЕРВНЯ 1992. Ч. 114. РІК XCIX.

ВІДБУВСЯ 13-ИЙ СОБОР УПЦ В ЗСА

ВЛАДИКА КОНСТАНТИН СТАВ МИТРОПОЛИТОМ УАПЦ В ЗСА

С. Бавнд Брук, Н.Дж. (Патріярша Канцелярія). — В днях від 21-го до 23-го травня ц.р. тут в оселі св. Андрія Первозванного відбувся епохальний Собор Української Православної Церкви в ЗСА. Епохальним він був тому, що це був перший Собор УПЦ в умовах встановлення Київської Патріярхії УАПЦеркви і в умовах існуючої української незалежної демократичної держави.

Митрополит Константин

Собор УПЦ відбувся також в ювілейному 1992 році, в якому відзначується 50-ліття відродження Української Автокефальної Православної Церкви в Україні у 1942 році і 50-річчя вірного і відданого архипастирського служіння Церкви Патріярхом Київським і всієї України Мстиславом І.

13-ий Собор почався 21-го травня Літургією у церкві-пам'ятнику з участю ієрахів, духовенства і делегатів. Після Літургії відслужено Панахиду за спокій душ спочилих у Христі архипастирів, пастирів і вірних синів і дочок УАПЦ, що життя своє віддали за православну віру, рідну Церкву і за волю і державність України.

Сесії Собору розпочались о год. 1-ій по полудні того ж самого дня. Вступним змістовним словом соборові сесії відкрив Патріярх Мстислав І. Після вшанування пам'яти єпископів і священиків, які упокоїлись від останнього 12-го Собору, була обрана Президія, очолена Патріярхом Мстиславом. Членами Президії з уряду були Архиєпископи Чикагський Константин, Вашінгтонський Антоній і Єпископ Паїсій. Заступником голови Президії був д-р Юрій Криволап. Після вибору Президії Собор, вислухавши звіти Передсоборової і Мандатної комісій, обрав Номінаційну, Резолюційно-редакційну і Фінансову комісії.

Перший день соборових нарад був присвячений станові Церкви. Глибоко продуманим, змістовним і аналітичним словом, Патріярх Мстислав говорив про стан УАПЦеркви в Україні і діяспорі, повідомляючи всіх присутніх, що Українська Православна Церква в Україні і в діяспорі є об'єднана і є під одним духовним проводом. Патріярх Мстислав говорив про заходи Київської Патріярхії щодо зв'язків зі Вселенською Православною Церквою. Патріярх також вказував на потребу допомоги діяспори у розбудові УАПЦеркви в Україні, на скріплення дисципліни, на поширення духовних семінарій і на поповнення УАПЦеркви новими священиками з молодшого покоління.

До слова Патріярха Мстислава делегати поставили ряд запитів. Це дало

(Закінчення на стор. 4)

ВІДБУВСЯ ПОХОРОН ЗАГИБЛИХ ШАХТАРІВ

Київ (УНІАР). — Згідно з розпорядженням Президента України Леоніда Кравчука, у п'ятницю, 12-го червня, в день похорону загиблих шахтарів в Україні оголошено день жалоби. На всіх урядових будинках були спущені прапори з чорними стрічками. Радіо і телевізія передавали репортажі з місць похорону та з шахти, де стався вибух, в наслідок суміші газу-метану, кисню та вугільного пилу.

На похорон гірників прибув Президент Кравчук, як також відвідав обласну клінічну лікарню, де в тяжкому стані перебувають 11 гірників. Л. Кравчук взяв участь у Панахиді, а пізніше зустрівся з рідними загиблих і висловив їм глибоке співчуття.

Амбасадор ЗСА в Україні Роман Попадюк передав Л. Кравчукові послання від Уряду ЗСА, у якому висловлено глибоке співчуття родинам загиблих. Р. Попадюк висловив надію, що американські гірники поділяться досвідом у галузі безпеки гірничої діяльності зі своїми українськими колегами.

На адресу профспілкового комітету шахти „Суходільська-Східня", на якій 9-го червня стався вибух, з усіх областей України надходять пожертви у фонд допомоги родинам загиблих і потерпілих.

Учасники 79-ої сесії генеральної конференції Міжнародної організації праці (МОП), що проходить у Женеві, висловили урядові та народові України глибоке співчуття у зв'язку з трагедією в шахті.

На шахті „Суходільська-Східня" 12-го червня відбулося засідання урядової комісії з участю Президента Кравчука. Комісію очолив віцепрем'єр України Олег Слєпічев. Згідно з даними розслідування, пошкоджено понад 8 кілометрів шахти. Причина вибуху — замикання електричного каблю високої напруги та високий процент метану в шахті. Л. Кравчук заявив, що держава повинна докласти всіх зусиль, щоб подібне більше не повторилося.

Л. Кравчук привітав Б. Єльцина і російський народ з незалежністю

Київ (УНІАР). — У п'ятницю, 12-го червня, Президент України Леонід Кравчук надіслав привітання Президентові Росії Борисові Єльцинові з нагоди проголошення державного суверенітету Росії.

В привітанні сказано, що народ України радіє з успіхів російського народу й вітає зусилля керівників Росії, спрямовані на розбудову квітучої демократичної держави. „Історія надала нам унікальну можливість закласти новий фундамент співробітництва двох слов'янських народів, яке ґрунтується на принципах рівноправности, партнерства та взаємної вигоди, пошани, суверенітету і територіяльної цілісности, невтручання у внутрішні справи одна одної", — сказано в привітальній телеграмі.

В. ПЛЮЩ ВИСТУПИТЬ В ЕЛКІНС ПАРКУ

Елкінс Парк, Па. — Філія УКУ у Філядельфії влаштовує доповідь Василя Плюща, першого заступника головного редактора „Літературної України", на тему „Проблеми інформації в сучасній Україні". Доповідь відбудеться у п'ятницю, 19-го червня, о год. 7:30 вечора у філії УКУ, 7911 Вайтвуд ровд в Елкінс Парк, Па. Заплянована раніше зустріч з Марією Влад та Федором Погребенником не відбудеться з огляду на непередбачені обставини.

С. Візенталь вмішується в українські справи

Відень, Австрія. — Агентство Ассошіейтед Пресс повідомило, що Сімон Візенталь, „мисливець" за нацистами, звернувся формально до Президента України Леоніда Кравчука з проханням анулювати рішення Львівської Обласної Ради і Міської Ради Львова, які погодилися на назву одної з вулиць іменем Головного Отамана і голови Директорії Симона Петлюри.

В листі С. Візенталя до Л. Кравчука він пише, що С. Петлюра, будучи лідером УНР в 1918-20 роках, був Головним Отаманом українського війська, яке організувало, мовляв, „погроми" у 87-ох місцевостях. „Петлюра не давав наказу вбивати жидів, — каже Візенталь, — але не робив нічого, щоб перешкодити цій нелюдяній акції", — заявляє в листі до Президента України „ловець" нацистів, який, до речі, народився і жив у Львові, а життя врятував йому український поліціянт.

Копію листа С. Візенталь передав кореспондентові АП, а нотатку про це, на підставі звідомлення АП, помістила нюджерзька газета „Стар-Леджер" з 14-го червня.

Візенталь, який пережив голокост, також заявив, що С. Петлюра був взірцем і героєм для української поліції, підтримуваної нацистами, яка в липні 1941 року вимордувала у Львові 7,000 жидів, яких опісля вже ніхто не бачив.

С. Петлюра загинув від куль Шмуля Шварцбарда, який, як каже Візенталь сам втратив 15 членів своєї родини у погромах.

ЗАКІНЧИЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ В РІО ДЕ ЖАНЕЙРО

Ріо де Жанейро, Бразилія. — Тут закінчилася 12-денна Міжнародна конференція у справі захисту і розвитку довкілля, яка проводилася під егідою ООН. „Пройде багато років, можливо навіть десятиліття, поки буде видно її результати", — сказав високопоставлений чинник Державного департаменту Ричард Бенедик, член делегації ЗСА.

У конференції, в якій взяло участь понад 170 країн, були підписані різні документи щодо захисту флори і фавни, але від підписання документів до виконання угоди — відстань велика. Прем'єр-міністер Норвегії Гро Гарлем Брунлянд — одна з ініціяторів конференції — вважає, що багато справ залишається недосягнутими, бо на все потрібні гроші. „Ми розчаровані тим, що деякі країни не взяли на себе очікуваних зобов'язань", — заявила вона. Це був явний натяк на позицію З'єднаних Стейтів, які відмовилися збільшувати допомогу країнам „третього світу" для захисту довкілля.

Японія повідомила, що до 1 біл. дол. на рік на цілі захисту світової природи вона додасть ще 400 міл. Німеччина і Франція зобов'язалися виділяти на захист довкілля 0.7 відсотка свого річного національного продукту. ЗСА ніяких додаткових зобов'язань не взяли, за що президента Джорджа Буша критикували як у ЗСА, так і за кордоном. Однак, виступаючи на конференції, а потім перед журналістами, Дж. Буш постійно підкреслював, що Америка так чи інакше займає передове становище у справі захисту довкілля, а тому вона не має чого стидатися.

Про настрої, що панували на конференції у Ріо, свідчить те, що промова Буша була зустрінута ввічливими апльодисментами, а промова кубинського диктатора Фіделя Кастро — бурхливою овацією. Ф. Кастро обвинуватив у забрудненні довкілля розвинуті капіталістичні країни.

Президент Буш пробув у Ріо де Жанейро два дні. У суботу, 13-го червня, він повернувся до Вашінґтону.

Проголосили конкурс на відчищення Чорнобиля

Київ (УНІАР). — Уряд України оголосив міжнародний конкурс на проєкт перетворення чорнобильського „саркофагу" в економічно безпечну систему.

Для переможців конкурсу встановлено три премії: одна перша — 20,000 дол., дві других — по 10,000 дол. і п'ять третіх — по 5,000 дол.

Як відомо, у зруйнованому вибухом в 1986 році четвертому реакторі Чорнобильської АЕС міститься величезна кількість ядерного палива і радіоактивних речовин, у зв'язку з чим ситуація дедалі більше загострюється.

В СОВЄТСЬКИХ ҐУЛАҐАХ СИДІЛИ АМЕРИКАНСЬКІ ПОЛОНЕНІ, — КАЖЕ ЄЛЬЦИН

Вашінгтон. — Президент Російської федерації Борис Єльцин, який, до речі, перебуває тепер з офіційною візитою у З'єднаних Стейтах Америки і крім зустрічей з президентом Джорджем Бушем та іншими урядовими особами виступатиме на спільній сесії Конґресу, заявив кореспондентам в понеділок, 15-го червня, що частину американських полонених вояків в'єтнамські комуністи передавали до колишнього Совєтського Союзу. Очевидно, комуно-московські імперіялісти випаковували американцям табори тяжкої праці, переважно на Сибірі і багато з них, не призвичаєних до кліматичних умов і тяжких обставин, загинули.

Не треба виключати, — каже Б. Єльцин, — що маленька частина з них залишилася ще живими, особливо ті, які були перенесені до шпиталів і так званих психіятричних санаторій, якими „опікувався" КГБ.

Б. Єльцин дав інтерв'ю кореспондентові Ен-Бі-Сі і його заява викликала з одного боку зацікавлення американців, а з другого, обурення американського народу і урядових кіл на колишній комуністичний режим, з яким ЗСА весь час співпрацювали, не зважаючи на коливання у політиці і цілі холодної війни. Навіть приятель Буша і багатьох видатних американців, Міхаїл Ґорбачов, не прозрадив комуністичні таємниці, що совєтський режим був співвинним у вимордуванні і замученні у психолікарнях багатьох сотень американських вояків.

Тепер піднялася ціла хвиля обурення і вимог до федерального Уряду простлідити докладно цю справу і обов'язково віднайти принаймні кількох живих пережильців совєтського пекла, бо щойно тоді наверх вийде уся правда про совєтську співучасть у в'єтнамсько-американській війні і співробітництві Москви з комуністичним урядом в Ганою.

Загально здогадуються, що революційна заява Єльцина була зроблена на підставі архівних документів КҐБ. Білий Дім покищо відмовився від всяких коментарів в цій справі тим більше, що Єльцин прибув до ЗСА з державною візитою. Поінформовані особи кажуть, однак, що не треба виключати, що президент Дж. Буш, державний секретар Джеймс Бейкер й інші високопоставлені урядові особи, будуть говорити приватно з Єльцином про цю дуже важливу справу. Дехто з американських аналітиків думає, що заява Єльцина і його помічників в тій справі могла бути зроблена з премідитацією дискредитувати колишній комуністичний режим, а може й самого генерального секретаря ЦК КПСС М. Ґорбачова та прихилити американців на свою сторону. Одним словом зм'якшити їхню поставу до Росії і випорожнити кишені американців від доларів.

Ген. полк. Дімітрій Волкогонов, який нібито співпрацює спільно з американцями для виявлення справи пропавших без вістей американських вояків у В'єтнамі заявив, що російський уряд перевіряє тепер докладно проблему полонених, щоб встановити скільки американців було перекинено з Гавою до СССР.

У СВІТІ

АТЕНИ ЗНОВУ висунули вимогу, щоб колишня югославська республіка Македонія змінила назву. Ця вимогу оприлюднено напередодні зустрічі представників 12 країн Европейської спільноти, де має обговорюватися питання про визнання незалежности нової балканської держави. У спеціяльній заяві грецький прем'єр-міністер Константин Міцотакіс підкреслив, що у випадку недотримання цієї умови Атен Греція накладе вето на резолюцію про визнання Македонії іншими країнами Спільного ринку. Грецька сторона вважає, що Македонією має право називатися тільки північно-західня грецька провінція. Атени побоюються, що існування двох Македоній може привести до того, що югославські македонці врешті заявлять про свої територіяльні претензії під приводом возз'єднання давньої македонської держави.

ПРЕЗИДЕНТ ПОЛЬЩІ Лех Валенса на пресовій конференції у Варшаві в п'ятницю, 12-го червня, відкинув обвинувачення у співпраці з органами безпеки комуністичної Польщі. Відомо, що уряд Яна Ольшевського, який не мав підтримки ні в народі, ні в польських законодавців, перш ніж зрезигнувати, оприлюднив списки таємних агентів і донощиків колишньої охранки. Преса відзначає, що ці списки могли бути сфальсифіковані, оскільки після повалення комунізму міністерство внутрішніх справ ще довго перебувало в руках старої партійної номенклятури. На пресовій конференції Валенса повторив випадок, вже відомий з його книжки „Дорогою надії", коли в 1970 році його викликали на розмову в органи безпеки.

В МОСКВІ ВІДБУВСЯ з'їзд так званого Російського національного собору, який заявив про себе як про рух непримиренної опозиції президентові Єльцину і урядові. РНС претендує на ролю „спасителя Росії". В роботі з'їзду взяли участь 1,250 делегатів, в тому числі колишні народні депутати СССР генерал Альберт Макашов, письменники Василій Бєлов і Александр Проханов, колишній секретар ЦК російської компартії Ґеннадій Зюганов.

В СУБОТУ, 13-ГО ЧЕРВНЯ, Імельда Маркос, яка висувала свою кандидатуру на недавніх президентських виборах у Філіппінах, заявила, що відтепер буде підтримувати свого суперника Фіделя Рамоса, оскільки, за її словами, він є єдиним діячем, „здатним забезпечити життєвість Філіппін". Комісія Конгресу все ще не закінчила підрахунку голосів, проте неофіційні дані свідчать, що найбільшу підтримку виборців дістав колишній міністер оборони Фідель Рамос.

В П'ЯТНИЦЮ, 12-ГО ЧЕРВНЯ, Верховна рада Росії прийняла рішення ввести надзвичайний стан у Північній Осетії. Того ж дня на летовищі столиці автономної республіки прибули перші війська і бойова техніка. Надзвичайний стан став вислідом численних інцидентів в районі Владикавказу, коли південно-осетинські бойовики, використовуючи живий заслін з жінок і дітей, захоплювали воєнні об'єкти, броневики, зброю і набої. Спостерігачі відзначають, що військова акція, санкціонована російськими законодавцями, свідчить про те, що Росія готова застосувати силу, щоб придушити відосередні рухи в російських околицях.

В АМЕРИЦІ

АМЕРИКАНСЬКІ СЕНАТОРИ дістали написане від руки послання російського президента Бориса Єльцина. В листі говориться, що над Совєтським Союзом за роки „холодної війни" були збиті 12 летунів військово-повітряних сил ЗСА, які потім перебували у в'язницях і психіятричних шпиталях. Лист Єльцина був адресований голові комісії Сенату у справах військовополонених і пропалих безвісти Джанові Керрі і його заступникові Бобові Смитові. Єльцин підкреслив, що американських військовополонених також тримали у совєтських в'язницях і таборах в роки Другої світової війни. Єльцин пише, що в період 50-их років дев'ять американських літаків були збиті над територією колишнього СССР.

У ПОНЕДІЛОК, 15-ГО ЧЕРВНЯ, президент Росії Борис Єльцин прибув у Вашінгтон, де він проведе три дні. У вівторок відбулася зустріч Б. Єльцина з президентом ЗСА Джорджем Бушем. З Вашінгтону Б. Єльцин від'їде до Канади. Головною метою візити російського президента є одержати додаткові гарантії обіцяних 24 біл. дол. західньої допомоги. Для цього Єльцин виступив у Конгресі і підтвердив перед американськими законодавцями намір йти новим економічним курсом Росії на приватизацію і вільний ринок. Необхідність поїздки Єльцина в ЗСА була викликана стурбованістю багатьох західніх економістів тим, що президент Росії сповільнив темп обіцяних реформ у зв'язку з незадоволенням населення погіршенням рівня життя. Білий Дім має надію, що особисте звернення Єльцина до американських законодавців переконає їх швидше схвалити плян допомоги Росії.

ВИСТУПАЮЧИ У ВАШІНҐТОНІ, негритянський пастор Джессі Джексон сказав, що „той, хто не має шансів на перемогу, коли потрібно мати 51 відсоток голосів, може стати тріюмфатором, коли потрібно 34!" Дж. Джексон і кожний, хто слухав його, зрозумів, про що йде мова. У суперечці двох кандидатів на президента переможе той, хто набере понад 50 відс. голосів. У суперечці трьох для перемоги може бути досить 34 відсотки. У суперечці двох Билл Клінтон не має шансів перемогти президента Буша. У суперечці трьох, вважає Дж. Джексон, Клінтон може стати президентом.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПРОМИСЛОВЕЦЬ Арманд Гаммер був зв'язковим Комінтерну. Про це сказано в останньому випуску щоденної газети „Ми/We" — спільному виданні „Московских Новин" і американського видавничого концерну Герста. Газета твердить це на підставі раніше засекречених документів з архівів ЦК КПСС. У документах сказано, що після того, як Арманд Гаммер уклав контракт про будівництво азбестової фабрики в Уральських горах поблизу міста Алапаєвська, він дістав через Комінтерн гроші для Комуністичної партії ЗСА.

Володарка оксамитового голосу

Джерзі Сіті. Н.Дж. (Х.В.-Ф). — До редакції щоденника „Свобода" заходить молода вродлива жінка, вітаючись, представляється — Ольга Богомолець. Мова в неї така м'яка і шовкова, якою тільки може бути українська мова, так і хочеться щоб говорила і говорила.

Ольга Богомолець — киянка, пише пісні і сама їх виконує у супроводі гітари. Про якість її виконання можна дещо здогадуватись з оцінок кількох жюрі, що присудили їй в останньому році такі ось признання: головну нагороду III Всеукраїнського фестивалю авторської пісні „Оберіг-91", спеціяльну нагороду „Радіо Свобода" — Вашінгтон, лавреата фестивалю „Сопот-91" і лавреата премії ім. Василя Стуса. Коли ставимо питання, щоб довідатись ще більше про її, як нам видається, улюблене зайняття, Оля скромно кладе перед нами касету-стрічку із записом своїх пісень, але поки почнемо слухати, просимо, щоб розказала дещо про себе.

Народилася в Києві 1966 року в родині лікарів, там же почняла та закінчувала свою освіту, від дитячого садочку до медичного інституту включно, який закінчила з відзначенням 1989 року. Далі спеціялізувалася у ділянці шкірних і венерологічних недуг, а в цьому році захистила кандидатську дисертацію. „Працюю на катедрі дерматології у Київському Інституті Удосконалення Лікарів і старшим науковим співробітником в лябораторії радіяційної патології — вивчаю наслідки екологічних катастроф та їх вплив на стан шкіри. Для заощадження часу намагаюся поєднувати робочі відрядження з творчими виступами".

Ми в здивуванні, тільки важко уточнити, що більше вражає — небуденне поєднання пісенькарства з медициною чи такі захоплення, яке

Д-р О. Богомолець розказує про свою професію і замилування піснею.

(Закінчення на стор. 4)

КОНФЕРЕНЦІЯ ПРО М. КУЛІША

Ню Йорк. — Спільними зусиллями НТШ та УВАН, як і науковцями з України та з Америки, в суботу, 20-го червня, в год. 5-ій по полудні в будинку НТШ відбудеться конференція з 100-річчя народження найбільшого українського драматурга цього століття. Крім дослідників його творчости говоритиме також син драматурга, Володимир Куліш.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Боріс Єльцин та ЗСА й Україна

У понеділок, 15-го червня 1992 року, прилетів до Вашінгтону з ,,державними відвідинами" президент Росії Боріс Єльцин. Його прийняли з усіма почестями і нема чого дивуватися. Росія і без Совєтського Союзу є великодержавою з територією 6,500.000 кв. миль (майже трикратно величини України) населенням коло 265 мільйонів душ супроти 62 мільйонів населення України). Нічого пояснювати, що Америці, як і всьому демократичному світові включно з Україною залежить на тому, щоб в оцій велетенській країні панував лад і спокій і щоб можна з цією країною економічно й культурно співпрацювати на базі рівного з рівним, на базі взаємопошанування кордонів і невтручання до внутрішніх справ.

Найкращу характеристику Боріса Єльцина, як історичної постаті, дав колишній президент Ричард Ніксон у своїй першорядній статті у ,,Ню Йорк Таймсі" з дати 12-го ц. м. написаній у зв'язку з приїздом Єльцина до Вашінґтону. Сутній зміст цієї статті схоплений в її заголовку: ,,Єльцин потребує нас — ми потребуємо Єльцина". Єльцин, стверджує Ніксон, є першим у всій історії Росії її лідером, який орієнтується на демократичний Захід. Ніксон не ставить крапки над ,,і", але вона автоматично кидається в очі: Міхаїл Ґорбачов, прославлюваний на всі лади обома президентами ЗСА — Роналдом Реґеном і Джорджем Бушом — орієнтувався на Захід тільки і виключно з уваги на отримання від цього Заходу грошової допомоги, — насправді він ніколи не вирікся комунізму і до кінця свого урядування субвенціонував комунізм на Кубі і де тільки можна було, до кінця свого урядування не скасував без решти таборів примусової праці і — як недавно виявив Єльцин — все ще в'язнив збитих над совєтською територією кількох американських летунів.

Ніксон є палким і послідовним пропаґатором думки, що треба помогти Росії під правлінням Єльцина, щоб не заламалася демократія, якщо провалиться реформа Єльцина — переходу з марксистської контрольованої системи всією продукцією і розподілом на вільний ринок. Безпосереднім наслідком економічної катастрофи в Росії був би упадок Єльцина й упадок демократії, прихід до влади нових людей зі загрозою для сусідів і провалом ладу і миру на Сході Европи. Ніксон правильно оцінює ситуацію. Він каже правду, що тут не йдеться про доброчинство, а про власний інтерес західнього світу з Америкою включно. Америка, пригадує Ніксон, перевела після Другої світової війни у 1947 році, ,,Плян Маршала", яким відбудовано з руїн Західню Европу.

Подібну дію пропонує перевести у відношенні до Сходу Европи. Не власними силами Америки, бо воно для Америки непосильна дія, а міжнародними зусиллями, з участю Міжнародного монетарного фонду, світового банку й спільними заходами демократичного світу — з ініціятивою та проводом З'єднаних Стейтів Америки. Ніксон пригадує, що Америка втопила у білу і червону Росію астрономічну суму 82-ох більйонів дол. Якщо існує будь-яка реальна можливість відзискати частину цієї суми — це може статися тільки після економічної відбудови Сходу Европи, в першу міру Росії, і після стабілізації тамошнього режиму демократії.

Ніксон, покликаючись на свої довгі розмови з Єльцином, хвалить його хист правити у страшенно важких умовинах (адже і така важка ситуація Леоніда Кравчука!) та стверджує, що попри погіршення економічних відносин в Росії — Єльцин таки тамтешній найпопулярніший лідер. Але Ніксон забув один преважливий момент, який страшенно перешкоджає реалізації нового ,,пляну Маршала" в Росії: тамтешній ноторійний безлад і злодійство, які були головною причиною програної війни проти Японії у 1904 році та які поглибилися за ери комунізму. Незважаючи на вплив Ричарда Ніксона в американському політичному і економічному світі, не зважаючи на його знайомства і зв'язки, можна сумніватися, чи йому вдасться його плян другого ,,Пляну Маршала". Але не є виключеною можливість, що ,,велика сімка", найбагатших країн світу, яка холодно поставилася до простягненої долоні Міхаїла Горбачова, інакше поставиться до пляну Ніксона з партнером Борісом Єльцином.

М. Мельник

„ПРОГРАМА ЕКОНОМІЧНИХ РЕФОРМ І ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ"

I

Під таким заголовком 31-го березня Уряд України вислав до Міжнародного Валютного Фонду (МВФ) плян економічних реформ економії України. Кінцевий результат цього пляну — це перехід до економії вільних ринків, який, очевидно, включає впровадження гривні та її конвертованість.

Щоб впровадити гривню, Національний Банк України мусить мати до розпорядимости валюту вартости десь біля чотирьох більйонів долярів. Конвертованість гривні є центральною складовою частиною економічної реформи. Без конвертованости ледве чи оплачується поспішати з впровадженням гривні.

Конвертованість може бути успішною тільки тоді, коли Україна буде мати приблизно збалянсований бюджет та вистачаючо великий валютний фонд. Гроші ті потрібні для міжнародних грошових операцій, а зокрема для покриття можливого дефіциту торговельного і, більш загально, платіжного балансу.

У найгіршому випадку український Уряд міг би попровадити таку економічну політику відносно міжнародних оборотів товарів і грошей, остаточним вислідом якої був би позитивний платіжний баланс. Та, дивлячись на теперішній стан економії України, на цього роду висліди треба б чекати довгі роки. Крім цього — і це куди важливіше — наслідки такої політики на скорість економічного росту України були б катастрофальні. І тому валютні позички від МВФ та інших є для України незвичайно важні. Треба зі задоволенням завважити, що нарешті і Президент і Уряд і Верховна Рада вагу цієї проблеми починають дійсно розуміти.

Не обійшлось тут без значної консультативної допомоги з боку МВФ (та й інших). Урядовці МВФ не тільки мали розмови з чоловими людьми Уряду України, але й простудіювали її економію. Висліди цих студій були опубліковані в: „The Economy of the Former USSR in 1991"; „Common Issues and Interrepublic Relations in the Former USSR"; „Ukraine"; як теж і доповідь директора МВФ на ті теми п. н. „Economic Transformation in the Fifteen Republics of the Former USSR". Усі ті праці були опубліковані в квітні ц. р.

Коли б управа МВФ прийшла до переконання, що економічні реформи в Україні ідуть у бажаному напрямі, що вони мають вигляди на успіх, та що країні не грозить політична дестабілізація, тоді Україна могла б дістати хто зна чи не вистачаючу грошову позичку на конвертованість гривні на дуже корисних умовах, які звичайно включають відносно низькі відсотки та вигідні умови для сплачення боргу.

Перші кроки в цьому напрямі уже зроблені. 27-го квітня Рада губернаторів МВФ приняла „Резолюцію про членство" чотирнадцяти колишніх республік СССР. Тут треба згадати, що МВФ встановляє так звані квоти для своїх членів, величина яких в основному залежить від величини національного доходу країни-члена. Квоти ці, це щось в роді членських вкладок. Нові члени МВФ мали б сплатити 22,7 відс. цієї вкладки міжнародною валютою Ес-Ді-Ар („Special Drawing Rights"), а решту своїми власними грішми (карбованцями чи гривнями).

Та квоти ці — це не тільки членські вкладки. Це мірило, на основі якого МВФ робить позики. За певних обставин, член МВФ може дістати трохи понад 400 відс. своєї квоти. Приблизна і ще остаточно не підтверджена квота України є біля одного більйона Ес-Ді-Ар, що виходило б на 1,374,000.000 американських дол. Це значить, що принаймні теоретично Україна могла б позичити вчетверо стільки долярів чи марок.

Згадана вгорі резолюція Ради губернаторів МВФ ще далеко не значить, що Україна тепер уже дістане позичку і тому було б дуже недоцільно без позички впроваджувати гривню. Треба сумніватися, що управа МВФ з доброго серця позичить Україні кілька більйонів долярів і тоді буде придивлятися, як ті гроші пропадають, не виконавши їхнього завдання і без можливостей їх у домовленому часі повернути назад.

Не тяжко додуматись, що першим кроком для отримання позики — це програма яка, на думку МВФ, ідентифікує всі основні проблеми економії України і накреслює пропозиції для їхньої розв'язки. Друга річ — це оцінка здібности Уряду, щоб потрібні реформи впровадити в життя.

Закінчення буде.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує Лев Яцкевич

Електронна революція

Ще до Першої світової війни наше знання електромагнетної енергії обмежувалася до електромагнетних хвиль та русла електронів у металевому провіднику. Але з хвилиною, коли людині вдалося вивести електрон з металевого провідника назовні, народилася нова ділянка електричного знання — електронна інженерія, популярно звана електронікою, що стала основою розвитку радіової, телевізійної, радарної та комп'ютерної технологій.

Комп'ютер, в основі — це механічний пристрій з електронним розумом та магнетною пам'яттю, що створив революцію в техніці обчислювань, скоротивши їх час у сотні тисяч разів.

Перший електронний комп'ютер назвали винахідники ЕНІАК (акронім слів: ,Електронік нумерикел інтеґрейтор енд комп'ютер"). На наші часи, це була монструальна машина, величиною 23x12 метрів та вагою 30 тонн. У цьому комп'ютері було вбудованих 18,000 електронних лямп, які витворювали так багато тепла, що для його охолоди треба було заінсталювати в кімнаті 10-тонний повітрохолодильник. Цей комп'ютер був призначений для обчислювання балістичних кривих, для потреб американської армії, під час Другої світової війни. На жаль, армія дістала його до вжитку, щойно 15-го липня 1946 року, цебто, після закінчення війни. Його перевезено, остаточно, до Балістичної лябораторії в Абердіні Трувінґ Ґравндс в Мериленді, де він і досі стоїть, як музейний експонат.

Від винаходу ЕНІАК-у, комп'ютер пройшов уже крізь четверту ґенерацію після транзисторної інтеґрованої мережі та мікропроцесорі. Систему мікропроцесора винайшов молодий, американський інженер з фірми „Інтел", використовуючи основу монолітної системи. В основі, його комп'ютер, величиною менший за кістку цукру, але своєю потужністю та засягом обчислень він не уступає в нічому ЕНІАК-ові.

У вислідi постійного розвитку комп'ютерів, збільшилася шалено скорість обчислення, з одночасною мініятюризацією їх величини. Цей процес розвитку комп'ютерів ще не закінчений, бо інтеґрована мережа, що спочатку була заснована на т. зв. технології „суцільної" логіки, перейшла на технологію монолітної системи; її основу становить мікроскопічна, логічна система, спроможна виконати один мільйон обчислень на секунду! В часі, коли пишемо цю статтю, науковці завершили тип комп'ютера з так зв. „оскілковою" пам'яттю (chip). Мережу цієї пам'яті можна побачити тільки під електронним мікроскопом, причому один її квадратний цаль вміщає поверх 5 мільйонів інформаційних знаків (битс). Цей мініятюрний комп'ютер виконує 10 мільйонів обчислень на секунду та став в 1980 роках кульмінаційним завершенням ЕНІАК-у.

Дія модерного комп'ютера, в основі, нагадує працю людського мозку. Людина затримує, передані їй інформації, в осередку пам'яті, аналізує їх і, на основі цієї аналізи, приходить до певних рішень, чи висновків. Ці висновки вона реєструє або на папері або передає їх назовні своєю ,,мовою". Аналогічно працює комп'ютер. Він сприймає вступні інформації запрограмовані, чи закодовані на тавровій карті чи стрічці, переносить їх до осередку своєї пам'яті, аналізує, згідно з поданою програмою, та передає вислід цього процесу назовні. Але на цьому аналогія кінчиться.

Бо людина, додаючи кілька груп чисел, чи гасел, завжди може зробити помилку, але комп'ютер непомильний доти, поки отримані ззовні дані та програма процесу обчислення правильні.

Людина може напротязі 10-ти секунд додати два-чотири цифрові числа. За той самий час, середньої величини комп'ютер може додати більйон таких чисел.

У модерному комп'ютері цифрові величини, представлені комбінацією електронних, бінарних (двійкових) сиґналів (імпульсів). За елементарний бінарний сиґнал править наявність або відсутність електричного імпульсу, причому наявність імпульсу представляє одиницю (1), а його відсутність (0).

Кожне число, аналогічно, як в азбуці Морзе, представлене комбінацією тільки двох сиґналів (0,1). В середині комп'ютера ці двійкові (бінарні) сиґнали, представлені кількома тисячами вимикачів, що, або є відчинені, або замкнені.

Дія цифрового комп'ютера засновується на послідовному виконанні окремих команд (кодів) даної програми, яку переводиться в осередку пам'яті, в осередку обчислюваних операцій, в осередку контролі та вводі й виході закодованих інформацій.

Сучасні, великі, цифрові комп'ютери, типу Ай-Бі-Ен мають швидкодіючі пристрої для запам'ятування, з магнетними осердями, що спроможні виконувати

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Олег М. Волянський

„ПАКС АМЕРІКАНА"

Від довшого часу чуємо в засобах масової інформації ЗСА вислів „новий світовий лад". Це ми чули не раз навіть з уст самого президента Джорджа Буша. На мою думку, цей вислів є варіянтом колишнього „Світового уряду", що його проголошували масони із своєю утопічною ідеєю про „рай на землі". Тепер, після розвалу Совєтського Союзу, коли ЗСА залишилися єдиною надпотугою в світі, виглядає, що цей новий світовий лад стане (так як колись був „Пакс Романа"), „Пакс Амерікана". На цю тему пише д-р Рассел Кірк, видатний учений в ділянці гуманітарних та суспільних наук, автор численних книжок і статтей, найвизначніший представник американських палео-консерватистів та редактор поважного квартальника ,,The University Bookman", у відомому релігійно-суспільному двомісячнику „The St. Croix Review" за січень 1992 рік. У своїй статті, п. з. ,,Пакс Амерікана" — Чи Америка може накинути мир?", автор ставить риторичне питання: ,,Що станеться після того, як Америка, вживаючи свою жахливу мілітарну силу та колосальні економічні ресурси, переведе в життя цей 'новий світовий лад"? Чи вона стане ґарнізоном світу?"

Автор дивується чому тепер, коли вже нема загрози від другої надпотуги — СССР, треба Америці мати під своєю контролею інші країни-„клієнти" на взір Ізраїля, Ель Сальвадору, Кувайту, Філіппін, а навіть Японії, коли говорити про неї з мілітарної точки зору. Крім цього вже і деякі інші стали економічними клієнтами Америки, як наприклад Заїре, що є під владою жорстокого тирана Мабуту, і це, не зважаючи на те, що ми проголошуємо демократією. Тепер, після війни проти Іраку, ЗСА веде переговори про створення постійної військової бази над Перською затокою. „Чи зближається час, що сонце не буде заходити над американськими військовими базами"? — питається Кірк. Але, хоч при допомозі бомбовиків можна всього досягти, то не можна досягти постійного миру. На думку д-ра Кірка, новий світовий лад — ця штучно установлена універсальна демократія, оперта лише на американській військовій силі, скоро розпадеться, так як це трапилося у В'єтнамі. Кірк також критикує насильну індустріялізацію недорозвинених народів, що її рекомендують американські ,,плянувальники", забуваючи про те, що кожний живий організм намагається задержати свою специфічну ідентичність і чинить опір накиненим йому змінам. Демагогічне вживання слів „свобода", „демократія", ,,ліберальна демократія", ідей, що є продуктом Західньої Европи та англомовних країн, але незрозумілих і недосяжних у майже всіх країнах „Третього світу", не матиме успіху.

Історик Буратін слушно каже „Американська конституція не є на експорт". Гляньмо на Африку: після звільнення з ,,колоніяльного гніту" там немає ні однієї держави з ліберальною демократією, нема там поважнішої індустріялізації і нема конституційної системи. Не зважаючи на проклямації про „самовизначення народів", що їх проголосив президент Вілсон, та щось їх повторяли наступні американські президенти, політика американського Уряду стремить до збереження штучних конґльомератів, як це було в Юґославії, де ще рік тому Уряд ЗСА висловився за територіяльну недоторканість тієї країни. Коли ж події в Юґославії змусили змінити його політику, то американський Уряд заявив, що Америка погодиться на те, що забажає ,,юґославський народ", іґноруючи факт, що нема такого народу, але є серби, хорвати, словінці та інші. Це нагадує нам подібну ситуацію у відношенні до колишнього СССР, коли то американські політики говорили про „совєтський народ", а тепер говорять про Росію з додатком" й інші", а минулого року президент Буш, а відтак колишній президент Ніксон заохочували українців не відриватися від Росії, бо це був би „самогубний націоналізм".

Автор Рассел Кірк порівнює Америку до колишньої Римської імперії, котра завалилася тому, що розширивши свої кордони і впливи на численні країни, мусіла там тримати свої ґарнізони, що в свою чергу спричинило надмірне оподаткування метрополії і довело до економічного занепаду Риму. Він вважає, що ,,американізація" народів світу, зливаючи їх бомбами, як це мало місце в колисці цивілізації світу Месопотамії (Ірак), чи спокушуючи їх долярами, не дасть стійкого „нового світового ладу". „Пакс Амерікана є можливим лиш тоді, коли Америка, замість стремління до панування над світом, покаже світові приклад упорядкованого вільного життя.,,Ми повинні показати іншим народам, що у нас панує спокій, що наші громадяни можуть безпечно ходити вулицями міст, що у нас панує фіс-

(Закінчення на стор. 3)

Остап Тарнавський

РОЗМОВИ З БОГОМ

(у 90-річчя Наталі Лівицької-Холодної)

II

Головний співрозмовник, що ми його пізнали у першому вірші з першої збірки ,,Вогонь і попіл", милий, закоханий і муж, може дублювати тут того уявного, що є випливом поетичного піднесення, у серії ,,На грані", визначеній роками 1944—1967, з'являється у виді янгола, який ,,стояв за мною край дороги і поруч мене тихо йшов" і про якого стверджує поетеса так:

,,Я знаю: тінь твою незмінно
веде за мною ночі тьма".

Вірш так і називається „Розмова з янголом". Є ще й інший янгол — це янгол смерти (вірш ,,Янгол Смерти") — чорний лицар, та з ним поетка не запускається в розмову, а тільки стверджує:

Янголе, чорний воїне!
я не хочу з тобою йти:
серце вщерть напоєне
прагненням бачити, чути, рости.

Поетичні розмови Наталі Лівицької-Холодної сповнені глибокого чуття і якихось незвичайних сподівань, що в простенькому вірші ,,Розмова" вона так виявнює:

Ти так дивишся на зірку,
я на місяць красний...
Чом же жити гірко,
коли світ прекрасний.

А світ її справді ясний світ і світовідчування у неї ясне оптимістичне, як це вже стверджує сама назва одного з віршів ,,перед образом ясної вічности". І віра у поетеси шляхетна, що „по грішну душу покутниці прийде янгол з ясним лицем", та й тому така відверта і рішуча заява:

Перед образом ясної вічности
я поклони б'ю.

Це вже у віршах пізнішого віку, коли у життя, встелене мріями та й із милим коханим, закрадається недовіра й поетка виявляє своє здивування і не веде вже розмову на цю тему, але просто ставить „Питання" (назва вірша):

Ти ще навідуєш мене у снах,
мій перелеснику, моя ти мріє.
Чи правду то співається в піснях —
ти купаний в любистку, чи шавлії?
Що сталося в останніх тих роках,
коли так гарно нам достигла осінь?
Невже ж ці зморшки й жили на руках,
чи попіл смутку — не бурштин — в волоссі?
Чи ти на краще тільки шлюбував,
як стали ми на рушнику вільчальнім,
і руки нам священик пов'язав
лише на щастя, не на дні прощальні?

Уже у час повного захоплення життям, що дало у висліді першу збірку любовних розмов, поетеса відчула, що понад щастям земного життя є вища форма повного життя і це відтворила у молодечій, повній жіночої ніжности поезії в циклі ,,Барвін-зілля", ч. 7:

Мені очей звести несила,
а на руках твої уста.
Ось пристрасть розгортає крила,
надхненна, гарна і проста.
І день ясний, що пахне медом,
і неба синь, і сонця сміх
нам будуть радісним наметом,
блакитним палацом утіх.
Хай буде так, що ця хвилина
була, як сяйво перемог.
Бо ніжність наша є єдина, а понад нею тільки Бог.

Бог часто згадується в поезіях Наталі Лівицької-Холодної; є окремі розмови з Богом, а один вірш так і називається ,,Розмова з Богом". До Бога звернені і ті вірші, що можуть бути похвальними гимнами, і ці, де питання і скарги. У вірші ,,Так мало часу" поетка просить:

О, Господи, так мало часу!
Так мало вже. Тривога все росте.
Вже ніч останній промінь згасить
і в пітьмі втопить сонце золоте.
І ось, перед страшним порогом,
так хочеться повірити в любов,
повірить в милосердя Бога,
і спертися на вірність друга знов.

Уявлення про Бога у поетки різне: воно величне, як у вірші ,,Перед останнім судом", де Бог з'являється ,,в сяйві своєї слави з почтом святих", чи інший образ у вірші ,,Кінець мандрівки", де поетка бачить себе в довгій черзі перед брамою, — „закуреною, босою" і передбачає, що:

,,І вийде тоді до нас із брами
Він.
Буде босий і сірий, як ми".

Це Бог, з яким поетеса вільно розмовляє й усі поезії, створені в останніх вже роках, навіть з датою 1991 — це розмови з Богом. Це зрілі і достойні вірші поетки, що жила вірою у гарний світ, хоч і доля не була така ласкава, бо

(Закінчення на стор. 3)

СВІТОВИЙ ЧЕМПІОН У СКОЦІ з жердкою Сергій Бубка здобув свій 30-ий світовий рекорд минулого тижня, стрибнувши на змаганнях у Франції 20 футів і півінча. Поправленням свого рекорду український атлет перевищив число рекордів фінляндського бігуна Пааво Нурмі з 1920-их років, який в бігах на середні віддалі мав 29 рекордів.

Чи Ви вже зложили свій даток на потреби СКВУ?

Електронна...

(Закінчення зі стор. 2)

десятки тисяч операцій на секунду.

Немає сумніву, що наше покоління увійшло вже в добу комп'ютерів, що її американці назвали „пушбаттон ворлд". Сьогодні жодний більший банк, кредитова кооператива, установа, чи навіть мале підприємство не можуть обійтися без допомоги комп'ютера. Комп'ютерів вживається для банкових операцій, математичних обчислень, стернування ракет, передбачень погоди, вислідів виборів, наукових аналіз, а навіть, для вибору женихів, чи майбутніх дружин. Не треба бути великим пророком, щоб не передбачити, що в недалекому майбутньому комп'ютер стане частиною устаткування кожної хати так, як телефон, радіо, телевізор, автоматична піч до огрівання, чи повітрохолодильник.

Багато людей вірить, що життя наших дітей і внуків у 2 000-ім році буде відбитком Орвеллівського марива („Рік 1984"), основаного на системі перфорованих карт.

Але багато даних вказує, радше, на те, що цій доктринерській ідеї завдасть нищівного удару, саме комп'ютер, що вплине на гуманізацію цієї доби, стане засхиником індивідуальної свободи людини, а у вислідї причиниться до пацифікації воєнних інстинктів „володарів" нашої планети.

„Пакс..."

(Закінчення зі стор. 2)

кальна відповідальність; сюди треба зарахувати збалянсований державний бюджет, усунення заборгування країни та спинення інфляції доляра. Треба, також, виелімінувати шкідливий вплив різних „лобі', що репрезентують спеціяльні інтереси та „меншості', котрі вживають для своїх цілей підкуп та застрашування у відношенні до народом вибраних законодавчих тіл та Уряду. Вкінці Америка мусить поліпшити свою систему навчання, щоб не бути позаду країн Европи, а також Японії і інших".

Коли Америка зуміє виправити свої недосконалості, тоді нею будуть захоплюватися розумні люди цілого світу і вони підуть слідом за нею. Коли ж ми себе не зреформуємо, а надалі стремітимемо до гегемонії та навчання інших, то нарахуємося на те, що ті інші нам скажуть „Medice cura te ipsum" — лікарю лікуйся сам.

„ДИКТОРСЬКА" ПРАЦЯ

В статті Ю. Мовчана — „ЗСА — країна великих контрастів" („Свобода" з 6-го червня ц.р.) в четвертій колонці на другій сторінці треба виправити „Ден Ретер, якому за його дикторську працю платять 3 міл. дол. на рік". — Ред.

Розмови з Богом

(Закінчення зі стор. 2)

кинула її на довгу і безупинну мандрівку з затишного хутора батьків, у незнані міста і країни. В історії літератури не знаємо поетки, яка на дев'ятдесятому році життя творила б поезії, як і не знаємо поетів, які так безпосередньо вели б розмову з Богом. Це та віра у ясний світ дає нашій поетесі-сеньйорці право на ці глибокі розмови з Богом. Не стало в живих подруги мужа, що виповняв світ поетеси і її уявлення про ясний гарний світ; помер і брат, з яким в'язали поетку перші відважні задуми на батьківському хуторі, серед рідної природи і рідних людей.

Єдиним співрозмовником залишився Бог. Це і єдина надія, що це трудне земське життя увінчається нагородою, знайде нагороду під опікою Бога.

Ось вірш „Втома", написаний в грудні 1990 року:

Задивлюсь у зіниці Бога
вічні, таємничі і страшні.
І веде мене крута дорога
в інші нерухомі дні.
Йду у вічність без кінця й початку,
наче в ніч холодну і чужу,
йду без відповіді на загадку
з серцем повним туг і журб.
Вже ніщо не радує сьогодні,
і ніхто мене ніде не жде.
Я одна і голос мій самотній:
де Ти, Боже, де Ти, де?
Та коли в дорозі десь пристану —
бо втомилась від усіх нещасть —
буду ждати, що з безмеж туману
руку рідний хтось подасть.

У Наталі Лівицької-Холодної ще й інша збірка з того скорботного часу, коли втративши супутника спільної земної дороги, відчула повну самотність. Це цикл під назвою „Плач Бавкиди" — голосіння хворої душі за людиною, що її вважає своїм Филимоном, за давнім мітом про Филимона і Бавкиду. Ситуація трагічна і поетеса бачить її в чорних кольорах:

І ніхто не пригорне,
і ніхто не потішить,
все життя спотворене,
все життя чорна тиша.

Та в поетки є віра, що її виявила вона все довге життя, в неї є отой співрозмовник, якого вона ніколи не позбулась і про цю віру вона заявила ще в 1970-их роках у вірші „Молитва":

Ти захист мій, Ти збережеш мене від скрути,
огорнеш радістю і силою надхнеш,
Ти знімеш з серця мого тягарі покути,
в Твоїх руках я, Боже, вирятуй мене!
Навчи мене, якими йти шляхами маю,
будь моїм оком, будь порадою в журбі,
до Тебе я в своїй скорботі прибігаю,
і сльози каяття приношу я Тобі.
Я вірую в милосердя Твого щиру повінь,
що з нього Ти в безмежній батьківській своїй любові
помилуєш мене і змиєш з мене гріх.
Та не почуєш голосу мого в тім хорі,
що гучно прославля діла Твої усі.
Я лиш люблю Тебе й любила у покорі,
у кожнім подисі і навіть у грісі.

З цією вірою Наталя Лівицька-Холодна прожила дев'ятдесят років, вона і завдяки цій вірі віднаходить у собі поетичний голос, яким — за своїм вибраним жанром і формою — може продовжувати свої поетичні розмови з Богом.

Президент України у Гюстоні

Українська громада з Гюстону, Тексас, сердечно вітала Президента Леоніда Кравчука, його дружину Антоніну та цілу дипломатичну делегацію з України на летовищі військово-летунської бази ім. Веллінгтона недалеко Гюстону. Блакитно-жовті прапори та українська вишивка були домінуючими елементами цього вечора 7-го травня на згаданому летовищі.

Діти Надя Дуб і Василь Діяк вручили китиці квітів, а Оксана Данилик привітала гостей хлібом і сіллю.

Під час свого короткого, бо тільки дводенного перебування в Гюстоні Президент Кравчук відбув цілий впряд розмов із представниками гюстонських фірм і корпорацій. Крім цього українські гості оглянули ракетно-космічний комплекс НАСА, Адміністративно-економічний центр для східньоевропейського господарського розвитку та Музей образотворчого мистецтва, гостювали на полуденку в університеті Гюстону та були вшановані на бенкеті-вечері в їхню честь влаштованим магнатом оливи Оскаром Ваєттом. Присутніми на бенкеті в честь Президента України були також посадник Гюстону Роберт Ленір і губернатор Тексасу Енн Ричардс.

Не зважаючи на короткі відвідини, місцева преса широко писала про прибуття Президента України та його дорадників, підкреслюючи при тому, що українці шукають американської технології та експертизи зокрема в ділянці нафтової індустрії. Крім того американська преса широко наголосила те, що Президент Кравчук постійно заявляв американським комерсантам, що Україна для них буде країною великих можливостей та постійно заохочував їх до торговельних й інших сплікувань.

Михайло Данилик

Михайло Балагутрак (зліва) і Григорій Бугай прощають Президента Леоніда Кравчука.
(Світлив: Ден Форд Коноллі).

Вшановано прем'єра Саскачевану

Саскатун, Саск. 10-го квітня 1992 року заходом Провінційної Ради Конгресу Українців Канади вшановано бенкетом першого прем'єра — вихідця з українського роду у Канаді Р. Романова у приміщенні Голідей Інн у Саскатуні. Бенкетом, його підготовою займались: Лоріанна Габрух, Адріян Бойко, Мирослав Чарнецький, суддя д-р Степан Дершко, Рейчел Ковалюк, Іван Роздільський, Ярослав Сенюк та Остап Скрипник. Заля готелю була гарно прибрана фресковим живописом роботи проф. З. і пані С. Погорецьких і вміщувала біля 300 осіб.

Господарем бенкету був адвокат Іван Роздільський, який успішно вив'язався із свого завдання, створюючи приємний настрій та живий контакт із публікою.

Таруся Бойко і Марко Жеребецький привітали у дверях прем'єра Романова з його дружиною Еленорою староукраїнським звичаєм — „колачем та сіллю" і під почесною охороною „Байда-козаків" завели до почесного стола. Владика Василій, єпископ українців-католиків Саскачевану, почав бенкет молитвою, а діти двомовної школи св. Горетті відспівали „Многоліття" прем'єрові.

Привіти в українській мові зложили радний міста Саскатуну, заступаючи посадника Дайдая, Мирослав Чарнецький, суддя д-р Степан Дершко та Тед Холод, який репрезентував об'єднання всіх міст Саскачевану.

Аллан Блекні, який був прем'єром провінції Саскачеван, висловив похвалу Р. Романову за його вклад у розвій провінції на становищі головного судді під час 8 річної каденції. Блекні дещо перебільшив кажучи, що у провінції, де живе приблизно 15 відсотків українців, вони займали 85 відсотків вищих становищ. Мовляв, тоді й неукраїнці хотіли бути українцями. А. Блекні висловив признання всім українцям за їхню розбудову Саскачевану.

У першій музичній точці піяніст Володимир Фіцько, ґрадуант Київської Консерваторії, відіграв на піяно сонату Д-дур Й. Гайдна, а опісля акомпаніював Галі Гнатюк-МекДональд, яка відспівала кілька арій з опер італійського і англійською мовою, зачаровуючи слухачів своїм прекрасним голосом. Публіка обдарувала співачку рясними оплесками.

Гю Арскот успішно веселив присутніх своїми дотепами.

Прем'єра Романова представив голова КУК д-р Д. Ціпивник.

Достойний Романов коротко розповів про свій життєвий шлях. Він виріс в українському середовищі і постійно утримує живий зв'язок із своєю громадою. Він виявив вдячність нашій громаді за пошанування спеціяльним бенкетом.

Т. Бойко і М. Жеребецький вручили прем'єрові дарунок від громади, а саме різьбу на дереві, роботи Полатайка, мистця з Буковини. Під час бенкету саскатунський підприємець Берт Гладстон, власник Burton's Shoe Store зложив княжий дар у сумі 10.000 дол. Також президент Inter-Continental Packers у Саскатуні, пан Фред Мітчель, зложив 14.000 дол. на цілі розбудови університету „Києво-Могилянська Академія", зокрема бібліотеки. Всім їм висловлено подяку від саскатунської громади за їхній щедрий дар.

Пан А. Бойко подякував нашій громаді за участь та підтримку, особливу вдячність висловив учасникам програми.

О. прот. Василь Макаренко молитвою закінчив цей пам'ятний бенкет.

Д-р С. Дершко

В пам'ять Верховинки Дарці...

Цього року минає чотири роки, як нагло і несподівано для всіх відійшла на вічну ватру наймолодша Верховинка пластового сеніорського куреня, Дарка Менцінська, активна в Пласті і громаді, примірна мама і дружина. Ще досі тяжко погодитись з тим, що така молода, корисна людина осиротила не тільки свою родину, але й нашу громаду.

Св. п. Д. Менцінська

Свої новацькі і юнацькі роки в Пласті Дарка провела в Ню Йорку, в 30-му курені УПЮ-ок ім. Софії Галечко, а коли переїхала до Нюарку в 1975 році, від 1975 року, від 1981 до 1988 року була зв'язковою 20-го куреня ім. М. Борецької.

Мимо родинних обов'язків і професійної праці, все була активна в нашій громаді і від 1985 до 1986 року очолювала 75-ий Відділ Союзу Українок в Нюарку.

Ми, Верховинки, як і всі її друзі та приятелі, будемо пам'ятати її усміхнене обличчя і спокійну, лагідну вдачу. В пам'ять Дарці родина започаткувала фонд для оплати літніх пластових таборів тим пластунам і пластункам, які мають фінансові труднощі. Цей фонд, в сумі 3,000 дол. передано до Крайової Пластової Старшини і бажаючі можуть звертатись в цій справі на адресу: Plast (KPS), 144 Second Ave., New York, N. Y. 10003.

О. Кузишин

ВІДЛІТАЮЧИ В РІО ДЕ ЖАНЕЙРО на міжнародну конференцію у справі захисту довкілля, президент Джордж Буш заявив, що його абсолютно не хвилює, якщо З'єднані Стейти виявляться єдиною країною, яка не підпише Конвенції про зміну клімату і біологічну різноманітність. „Ні одна країна не може зрівнятися з Америкою у захисті довкілля.— заявив Президент. — Ні одна країна не зробила більше для очищення води повітря і землі. Зростання економіки і захист довкілля — для нас це нерозривне". Агентство АП нагадує, що консерваторі-республіканці були настроєні різко проти поїздки Президента на конференцію у Ріо де Жанейро, але він не прислухався до їхньої думки і вирішив поїхати.

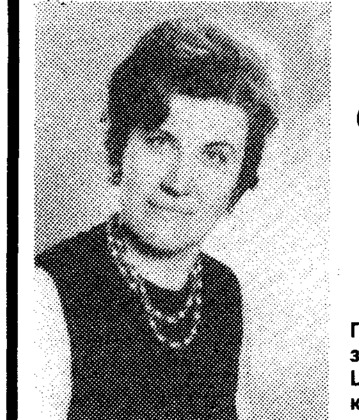
ТЕКСАСЬКИЙ ПРОМИСЛОВЕЦЬ Росс Перо, який має намір висунути свою кандидатуру на президента, прийняв у головній квартирі своєї фірми у Далласі посадників п'яти великих міст. Групу очолив посадник Бостону демократ Рей Флінн, а серед учасників були президент конференції американських посадників, посадник Клівленду демократ Майкл Вайт, посадник Сан Дієго демократ Морін О'Коннор, посадник Нюарку (стейт Ню Джерзі) демократ Шарп Джеймс і посадник Маямі (стейт Флорида) республіканець Ксавієр Суарес. „Ми хочемо, щоб міські проблеми були в центрі уваги всіх кандидатів, — сказав журналістам Р. Флінн, відповідаючи на запитання, що привело його з колегами на зустріч з Перо. — Обмін думками з ним не означає підтримку у президентських виборах".

Богданна-Левка Сидор-Чарторийська
з дому Лисняк

У ТРИНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
буде відправлена
СВЯТА СЛУЖБА БОЖА
у церкві св. Юра в Ню Йорку,
дня 20-го червня ц. р., о год. 6:30 ранку

Просимо всіх зучастнитися враз з нами в спільній Молитві за Царство Небесне для душі Покійної БО'ДАННИ — нашої дружини, матері і сестри.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

*9-го серпня 1930
†21-го червня 1979

Відійшла від нас у Вічність дружина, мати трьох дітей, виховник-педагог, докторантка УВУ, людина великого серця і любови!

МИКОЛА — чоловік
ЄЛИСАВЕТА з АНДРІЄМ, СВЯТОСЛАВ з МАРТОЮ та БОГДАН — діти
ІРИНА з чоловіком і дітьми — сестра

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 13-го травня 1992 р. відійшла у вічність на 87-му році життя

бл. п.
СТЕФАНІЯ КУЗЬ
(ҐАВДЯК)

ПАРАСТАС відправлено у неділю, 17-го травня в похоронному заведенні Гайнс-Рінальді, Силвер Спрінг, Мд.

СЛУЖБА БОЖА І ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 18-го травня 1992 р., а відтак на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Ню Джерзі.

Про молитви за душу покійної просять
братова — **АННА ҐАВДЯК**
братанок — **ІГОР ҐАВДЯК з дружиною НАТАЛКОЮ і дітьми ЮРІЄМ, АДРІЯНОМ, ЛІДОЮ і РАЇСОЮ**

В пам'ять покійної просимо складати пожертви на будівельний фонд Помісної Української Католицької Церкви св. Тройці у Силвер Спрінг, Мд.: Holy Trinity Ukrainian Catholic Church, P.O. Box 4214, Silver Spring, MD 20904

Три роки праці суспільної опіки у Ванкувері

Члени ванкуверського Відділу Суспільної Служби Українців Канади за роботою.

Праця кожної організації, а харитативної особливо, є віддзеркаленням праці її членів. Це завдяки їхньому ентузіязмові, відданості ідеї і послідовності організація виконує свою програму, досягає успіхів і стає корисною для громадськости.

Ванкуверський Відділ Суспільної Служби Українців Канади, невеликий за кількістю членів (26), але сильний своєю ідейністю та завзяттям, осягнув чималих успіхів протягом свого неповного трирічного існування.

В 1989 році невеличка група ентузіястів з місцевої української громади відгукнулась на заклик Ванкуверського Відділу КУК допомогти українським втікачам з Польщі. Створився комітет допомоги, метою якого мала бути моральна опіка над новими іміґрантами, спонсорованими канадським урядом. З невідомих причин ці перші новітні іміґранти не доїхали до Ванкуверу.

Довідавшись, що в Австрії ще є чимало українських втікачів, що потребують спонсорів, й усвідомивши брак суспільної опіки на терені Ванкуверу (за вийнятком окремих комітетів при обох церквах), комітет вирішив переорганізуватись у Відділ Суспільної Служби Українців Канади. В липні 1989 року Централя ССУК у Торонто офіційно оформила новостворену організацію й, згідно зі статутом, надала їй прав, рівних з іншими, вже раніше існуючими відділами.

Першою діяльністю відділу було вироблення програми та придбання фондів, без яких праця будь-якої організації, особливо харитативної, немислима.

Програма відділу, як і личило молодій організації, була скромною: допомога потребуючим місцевим українцям, потерпілим від радіяції дітям Чорнобиля, українським дітям в Бразилії, спонсорство українських втікачів зі Східної Европи та України.

Завдяки ідейному проводові Управи Відділу, очоленому В. Ревуцькою, моральній та матеріяльній підтримці з боку Ванкуверського Відділу КУК (голова в 1989 році С. Петелицький), обох церков, особливо Ню Вестмінстерською Єпархією Української Католицької Церкви та її Єпископа Єроніма, Товариства ім. Івана Франка (голова Ю. Брендек), місцевих українських організацій, а також організаторів провінційної лотереї „Казино" та щедрого анонімного мецената Відділ приступив до здійснення програми.

Загально праця Відділу скерувалась у двох напрямках: допомога потребуючим місцевим українцям і нашим землякам поза межами Канади.

Для місцевих українців, здебільшого новоприбулих іміґрантів та втікачів з торгових пароплавів колишнього Совєтського Союзу, даються поради та інформації про іміґраційний закон та громадські права Канади, робляться переклади документів, забезпечується перекладачами в уряді, допомагається одежею, меблями, речами домашнього вжитку та виділяється фінансова допомога, особливо тим, кого спонсорував Відділ.

При цій нагоді треба зазначити, що Відділ став спонсором двадцяти однієї особи — 17 втікачів і 4 відвідувачів з України 14 з них вже отримали дозвіл на постійний побут у Канаді. Комітет Допомоги Біженцям, очолений невтомною В. Касприк, і його членами — А. Залубняк, А. Андріяшин, М. Савка, М. Вакалюк та численні прихильники (В. Шумило й інші), постійно утримує зв'язок з новоприбулими іміґрантами, підтримуючи їх морально та матеріяльно.

Допомога українцям поза межами Канади почалася й продовжується періодично пересланою фінансовою допомогою потребуючим українським дітям у Бразилії. Фінансову підтримку надіслано також українським дітям у Румунії. Пересилаються пакунки з одежею до Польщі, за які відповідає скромна й працьовита А. Андріяшин.

З великим признанням спостерігав Відділ за активність тих осередків Канади та ЗСА, які зайнялися Допомогою жертвам Чорнобиля. При Відділі створився невеличкий комітет допомоги дітям Чорнобиля, очолений С. Петелицьким. Енергійний, відданий ідеї, безкорисливий та скромний голова комітету розгорнув кампанію збирання фондів, медичних прилад, вітамінів та одежі. Нав'язані добрі контакти з представниками різних, і не тільки українських, організацій (Ротарі Клюб — Тед Сіґодня, Управа Католицьких Шкіл Великого Ванкуверу — Олив МакКлауд) та установ дали добрі наслідки. В травні 1991 року він особисто з великими труднощами супроводжує перший транспорт зібраних речей, включно з двома скеннерами, до лікарень Києва і Львова.

Повернувшись з гнітючим враженням від бачених страждань малолітніх невинних жертв Чорнобильської трагедії та зі списком потрібних медичних прилад і ліків, він знову почав шукати засобів для придбання їх. Шукає нових спонсорів, звертається за допомогою до мешканців Ванкуверу, консультується з лікарями, їздить до фірм медичних апаратів, аптек. І в листопаді 1991 року та в квітні 1992 року, всупереч всім труднощам і додатковим обов'язкам голови ванкуверського Відділу ССУК, він супроводжує нові транспорти потрібних медичних апаратів, медикаментів, ліків, вітамінів, одежі й навіть харчових продуктів для хворих дітей в інститутах онкології та урології у Києві та лікарні у Львові. І комітет допомоги дітям Чорнобиля, його енергійний голова та невтомні члени — В. Касприк, А. Андріяшин, З. Петелицька, Н. Ласківська, А.Цитульська, А. Лиховид — та численні прихильники — М. і М. Чуйко, С. Роман, Е. Роса, Г. Давидяк і інші — переживає святковий настрій, знаючи, що переслані речі хоч частинно полегшать страждання невинних жертв Чорнобиля.

Відділ безпосередньо також опікується двома дітьми у Львові, переселенцями з Чорнобильської зони, листуючись з ними та пересилаючи їм одежу. Не минає Відділ нагоди допомогти приїжджаючим відвідувачам з України. Для хору „Щедрик" було постарано вітаміни та речі персонального вжитку, фінансово підтримано учасників курсу аґрокультури, які приїхали з України на курс розвитку скотарства.

Підсумовуючи працю Відділу за час його короткого (неповних три роки) існування, приходиться дивуватись наполегливості, витривалості та досягненням. В третю річницю заснування Відділу хочеться побажати його членам ще більших успіхів у їхній нелегкій, але дуже корисній праці для добра нашого народу як на рідній землі, так і в діяспорі.

В. Ревуцька

В РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, поза рамками міжнародної конференції в питаннях охорони довкілля, відбулася зустріч прем'єр-міністра Туреччини Сулеймана Деміреля з президентом Вірменії Тер-Петросяном. Недавно Анкара відкинула пропозицію Єревану встановити дипломатичні зв'язки. Під час зустрічі Демірель підкреслив, що розвиток добрих взаємин між двома країнами залежить від стосунків між Вірменією і Азербайджаном. У випадку мирного розв'язання карабахської кризи Туреччина погодиться на економічне співробітництво, зокрема надасть Вірменії, яка не має доступу до моря, свої порти для розвитку вірменських зовнішніх зв'язків.

В ЧЕТВЕР, 11-ГО ЧЕРВНЯ, група військовослужбовців миротворчих сил ООН, яка супроводжувала автову колону з гуманітарною допомогою, прибула в Сараєво. При в'їзді в боснійську столицю броневики ООН були обстріляні сербськими партизанами. Бригадний генерал Люїс Маккензі по прибутті в Сараєво заявив, що головним його завданням є контроля над артилерійськими і ракетнами системами та мінометами ворогуючих сторін. Після того, як знову почне діяти сараєвське летовище, сюди прибудуть 800 канадських вояків ООН, щоб забезпечити безперебійність летів.

БЕРЛІНСЬКИЙ СЕНАТОР юстиції Ютта Лімбах відхилила різку критику з боку адвокатів колишнього комуністичного диктатора Східної Німеччини Еріха Гонекера, які заявили, що обвинувачення на адресу Гонекера дозволяють говорити про політичний, а не кримінальний процес. Лімбах сказала, що адвокати мають намір в такий негідний спосіб врятувати Гонекера від правосуддя, тим часом йдеться не про „зведення порахунків з політичною епохою", а про факти вбивства біля Берлінської стіни і про те, що беззаконня, в якому винен Гонекер, має бути покараним.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ Ричард Ніксон прийняв тексаського промисловця Росса Перо, який має намір висунути свою кандидатуру на президента. Зустріч відбулася на просьбу Р. Перо. Р. Ніксон, який тількищо повернувся з поїздки в Росію, сказав, що готовий консультувати кожного кандидата на президента з зовнішньополітичних справ. Р. Ніксон підтримує президента Джорджа Буша. „Не тому, що він республіканець, — підкреслив колишній президент, — а тому, що Буш має більший, ніж його суперник, досвід у зовнішній політиці".

Відбувся...

(Закінчення зі стор. 1)

змогу Йому ще глибше насвітлити поважні проблеми і справи, які стоять перед УАПЦерквою.

Соборові сесії 22-го і 23-го травня були присвячені звітам Консисторії, Патріяршої канцелярії, семінарії св. Софії, Об'єднання Українських Православних Сестрицтв, Української Православної Ліги, оселі Всіх Святих, Товариства Прихильників Музею при церкві-пам'ятнику, Бібліотеки і Контрольної комісії. Вислухавши звіти, делеґати поставили звітодавцям цілий ряд запитів.

Окремо стояла точка звіту Постійної статутової комісії, члени якої працювали під головуванням Архиєпископа Константина. Після ділової дискусії над цією справою рішено відложити справи пропонованих статутових змін і додатків до або наступного трирічного Собору, або до скликання в цій справі надзвичайного Собору. Після цього звіту, Резолюційно-редакційна комісія представила ряд соборових резолюцій і постанов, що їх Собор схвалив.

Під час прочитання резолюцій і постанов, Патріярх Мстислав запропонував піднесення Архиєпископа Константина в гідність Митрополита. Священики і миряни-делеґати 13-го Собору прийняли пропозицію Патріярха з одушевленням. Патріярх також звернув увагу на взірцеве служіння отців протопресвітерів Артемія Селепини і Павла Гриниши на і нагородив обох правом ношення двох наперсних хрестів.

Перед закінченням Собору 23-го травня, Номінаційна комісія запропонувала делеґатам Собору склад керівних органів УПЦеркви в ЗСА. Обрано слідуючих: отця Протопресвітера Василя Дякова на голову Консисторії УПЦеркви в ЗСА. Обрання членів Консисторії відбудеться на сесії Ради Митрополії.

У Раду Митрополії входять: отці Архимандрит Андрій (Партикевич), Франко Істочин, Павло Гринишин, Тарас Чубенко, Іван Наконечний, Віктор Кулій, Стефан Зенчух і Богдан Желехівський; з мирян: адвокат Богдан Желехівський, Мирон Тремблий, д-р Юрій Криволап, Святослав Личик, д-р Анатолій Лисий, Василь Пастушок, д-р Ґейл Волощак і Валентина Кузьмич; заступниками Ради Митрополії є: протоієрей Володимир Пашко, о. Мирон Оригон і Олександер Лой і Максим Петрушок. До Контрольної комісії входять: протоієрей Петро Готрович, о. Юрій Галиця і з мирян, Стефан Габель, Микола Мисків і Олексій Шевченко; заступниками є: О. Озланський і Василь Станіслав; до Церковного суду входять: Архимандрити Даміян і Анастазій, о. Василь Завєруха і з мирян, Йосиф Харина і Слава Джансон; заступниками є протопресвітер Володимир Базилевський і Емиліян Павлишин.

Закінчено сесії 13-го Собору у суботу 23-го травня пасхальною піснею „Світися, світися" і молитвою прочитаною Митрополитом Константином.

У неділю, 24-го травня, священики і миряни-делеґати зібрались на Літургію у церкві-пам'ятнику, що її очолив Митрополит Константин у присутності Патріярха Київського і всієї України Мстислава І., який виступив з проповіддю на закінчення якої, оголосив піднесення Архиєпископа Константина в гідність Митрополита і виголосив „аксіос" (достойний). Могутнім співом „аксіос" хор церкви-пам'ятника і всі зібрані сповіщали про покликання на служіння ще одного Митрополита в історії УПЦеркви в ЗСА.

Володарка...

(Закінчення зі стор. 1)

відчувається, коли розповідає про свою професійну працю. У Ню Йорку, продовжує наша гостя, „знаходжуся на запрошення 18-го Світового конґресу дерматології, де маю представляти матеріяли своєї праці".

З дальшої розповіді довідуємось, що вокальної освіти не має, але співає з дитинства. Першу власну пісню на вірш Ліни Костенко написала в 1983 році, а також в піснях використовує поезії Ярослава Лесіва, Леоніда Кисельова, Олени Теліги та інших. Перший власний вірш „Поворожи собі на каві моїх очей" написала в 1991 році. У своєму репертуарі має єдину пісню „Ще вруняться горді Славутові кручі", музику і слова до якої написав Василь Стус, а передав їй його син Дмитро. Пливе розповідь і про те, що перший виступ на великій сцені на фестивалі авторської пісні у Луцьку в червні минулого року приніс несподівану перемогу. „Таким чином, завважує з усмішкою, можу святкувати річницю дуже скорої творчої кар'єри". Ще розказує про свої виступи в січні у Франції, а після повернення, — в Полтаві, Охтирці та в Чорнобилі. Про численні виступи в Києві, в українському радіо і телевізії. У кінці травня представляла українську авторську пісню на фестивалі української культури в Москві. „Маю запрошення відвідати Луганське, Харків, Луцьк, Львів, Полтаву, Миколаїв, а також Швецію та Ізраїль, але покищо не зовсім уявляю, як це можна буде поєднати з вихованням три і піврічного сина та цікавою професійною працею".

Слухаємо розповідь піснярки-лікарки з видимим захопленням і мимоволі насувається цілий ряд питань, але ледве чи зможемо їх всіх їй поставити, тому обмежуємося та запитуємо, як вона так вдало віддає своє серце і душу цим всім її улюбленим зайнятям? Скромно і спокійно відповідає: Зовсім просто, це моє життя!"

На закінчення нашої розмови з гостею включаємо апарат, щоб послухати її пісень із запису стрічки. Заслухаємось у досі для нас незнайомий оксамитний жіночий голос і в захопленні переживаємо улюблені слова улюблених поетів у виконанні цієї надзвичайної співачки, перший вечір-виступ якої у ЗСА влаштовує Український Інститут Америки в суботу, 20-го червня, о год. 7-ій вечора.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплянововано такі турніри:

4-5-го липня — УСЦАК-Схід
1-2-го серпня — Подвійні ігри

5-7-го вересня —
— Крайові чемпіонати УСЦАК
10-11-го жовтня — КЛК

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ПРЕС ФОНД Ч. 26

В. Високий, Ровзмаунт, Монтреаль	35.00
В. Переяславець, Ню Йорк, Н. Й.	20.00
Т. Костиба, Маямі Біч, Фл.	15.00
С. Михайльонка, Стиллватер, Мінн.	15.00
В. Стефанюк, Баффало, Н. Й.	15.00
Ю. Біндас, Семінол, Фл.	10.00
І. Желяско, Амстердам, Н. Й.	10.00
Д. Когут, Істон, Па.	10.00
Я. Малін, Джерсі Сити, Н. Дж.	10.00
Г. Мидлак, Лексінґтон, Н. Й.	10.00
Е. Сахарук, Венгам, Масс.	10.00
М. Герний, Чикаґо, Іл.	10.00
М. Чома, Балтімор, Мд.	10.00
А. Вовк, Вестон, Онт.	5.00
Б. Волошинович, Сейнт Пітерсбурґ, Фл.	5.00
Дж. Кибалюк, Дей Плейнс, Іл.	5.00
М. Контало, Торонто, Онт.	5.00
М. Коренда, Дітройт, Миш.	5.00
Я. Леськів, Френчтавн, Н. Дж.	5.00
А. Леуш, Ґлен Спей, Н. Й.	5.00
М. Максимович, Віндзор, Онт.	5.00
С. Микитюк, Монтреаль, Кв.	5.00
П. Остапчук, Вілліямсвілл, Н. Й.	5.00
Н. Свистун, Сейнт Пол, Мінн.	5.00
Е. Святківська, Слоун, Н. Й.	5.00
М. Троч, Парма, Ог.	5.00
М. Чухман, Скарборо, Онт.	5.00
К. Шустир, Ла Салл, Кв.	5.00
В. Яґла, Гартборо, Па.	5.00
Е. Ступарек, Лорейн, Ог.	3.00
Т. Биртняк, Гамілтон, Онт.	2.00

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ЙОСИФ ПОСІВАК член УНС Відд. 292-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Дітройті, Миш. помер 30-го березня 1992 року на 87-му році життя. Нар. 19-го березня 1905 року в Еверсон, Па. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дочку Лесю Стак, сина Мирона, зятя Тимотея, внуків: Тимотея, Мирона і Олексу, внучки: Марію і Михалю та дальшу родину. Похорон відбувся 11-го квітня 1992 року на цвинтарі Святого Хреста в Дітройті, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Стелла Федик, секр.

КАТЕРИНА ПАВЛИКОВСЬКА член УНС Відд. 256-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Рівергед, Н.Й. померла 11-го січня 1992 року на 93-му році життя. Нар. 8-го листопада 1898 року в селі Шайноги, Радехів, Україна. Членом УНС стала 1958 року. Залишила у смутку дочки Джоен з мужем Алексом, Катерину з мужем Джаном, мол. і шестеро внуків. Похорон відбувся 13-го січня 1992 року на цвинтарі св. Івана в Рівергед, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Кирило Безкоровайний, секр.

РЕЙМОНД БІШОП член УНС Відд. 256-го Ім. св. Івана Хрестителя в Рівергед, Н.Й. помер 20-го жовтня 1991 року на 51-му році життя. Нар. 17-го листопада 1939 року в Бруклині, Н.Й. Членом УНС став 1978 року. Залишив у смутку братів — Павла і Гаррі, племінників і племінниць. Похорон відбувся 1-го листопада 1991 року на цвинтарі св. Івана в Мидл Вилледж, Лонґ Айленд, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Кирило Безкоровайний, секр.

СТЕФАН ЮРЧАК член УНС Відділу 234-го Т-ва „Запорозька Січ" в Елизабет, Н.Дж. помер 24-го квітня 1992 року на 44-му році життя. Нар. 1947 року в Вілях-Кляґенфурт, Австрія. Членом УНС став 1972 р. Залишив у смутку дружину Джанет, сина Матвія, родичів Теодора і Павлину, сестру Анну і тету Теклю Гавриляк. Похорон відбувся на Фейрвю семетері у Вестфілд, Н.Дж.

Вічна Йому Пам"ять!

Михайло Хитра, секр.

БЕЛДИК ЙОСИФ член УНС Відділу 234-го Т-ва „Запорозька Січ" в Елизабет, Н.Дж. помер 1-го квітня 1992 року на 74-му році життя. Нар. 1917 року в Коломиї, Україна. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Анну і пасербів: Володимира, Евстахія Дучемінських з родинами і Славку МекНамара. Похорон відбувся на Розгіл семетері в Линден, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Хитра, секр.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В числі 109 „Свободи" з 10-го червня перший рядок в четвертій колонці допису „Допомога Україні" слід читати: „проф. Василя Луціва".

● РОЗШУКИ ●

Стефанія Самотовка-Сербин розшукує **СЕРБИНА ТИМКОВИЧА,** що виїхав до ЗСА зі села Здвижель, Ліського пов. Проситься повідомити:
M. SAMOTOWKA
158 Avon Rd.
Tonawanda, N.Y. 14150

• ПРАЦЯ •

Молода студентка (23) з України

ПОШУКУЄ ПРАЦЮ

на літо в Ню Йорку або в Ню Джерзі.

Тел.: **(201) 288-5186**

● НА ПРОДАЖ ●

ДЛЯ УКРАЇНИ.
Церковна парча, добре складена, готовий церковний одяг (ризи), або на ярди. По взори прошу писати або телефонувати:

AMERICAN CHURCH SUPPLY
41 W. 699 Foxtail Circle
St. Charles, IL 60175

Ми говоримо тільки по-англійськи

●FUNERAL DIRECTORS●